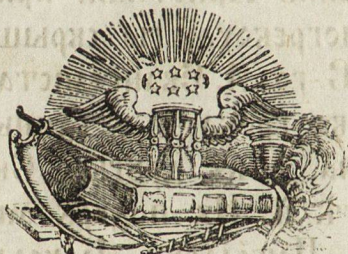


Ангелско повеленіе, прѣнесе мощи-тѣ имъ въ село-то Манѣтинъ, отдѣто ся пропѣди бѣсовско множество, нареченно Нѣтинъ, и дръгы чюдеса бывахъ въ славъ Христа Бога нашего, на кого-то да бѣде честь и поклоненіе до вѣкы, аминъ.

Въ тоя деръ память-та на Св. мѣченици: Викторина, Виктор, Никифора, Клавдіа, Діодора, Серапіона и Папіа, пострадали за Христа въ Коринтъ, у врѣмя на Декыево-то царуванье отъ Антипата Тертіа. Отъ тѣхъ едни тлѣчени въ Камьненѣ стѣпѣ 1), испрошихъ имъ кости-тѣ, на другы отсѣкли рѣцѣ-тѣ и нозѣ-тѣ; едний изгоренъ въ огнь, едний посѣченъ и послѣдний Папій хвърленъ живъ въ море-то, скончяхъ ся всицкы-тѣ.

И Св. мѣченица Трифина Кызическа, коя-то ся е прѣдала отъ само-себе си на мѣченіе, и прѣтърпела много мъкы за Христа: въ пещь горена, повесена върху высоко дръво, и оттамъ хвърлена долу на остры гвоздіе, послѣ прѣдадена да ѿмъ изядѣтъ звѣрове, нѣ отвѣжду чюдесно, съ Божіѣ силѣ, останала непокажната: най-сѣтнѣ промушена съ рогове-тѣ на свирѣпаго юнца, сконча ся мѣченически. А дѣто ся пролѣ нейна-та крѣвь, тамъ протече изворъ быстра вода, що подаваше исцѣленіе, най-паче на оныя жены, кои-то бѣхъ безмѣлчны, напоены отъ тѣсъ водѣ, добывахъ млѣкс да си кърмятъ дѣца-та.



1) Понѣйдѣ си ся зове чютора, нѣ то не ѣ право; защо-то по-Сл. или старо-Бѣлг. е писано сѣще ступа—стѣпа.